

ความผาสุกทางจิตใจเป็นภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความสุขความพึงพอใจอันมีผลทำให้บุคคลมีสุขภาพจิตดี เด็กกลุ่มพิเศษที่มาจากครอบครัวที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิตหรือต้องโทษอยู่ในเรือนจำและที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน นับว่าเป็นเด็กที่อยู่ในภาวะเสี่ยงในการเกิดปัญหาทางจิตใจ ดังนั้นการศึกษาถึงความผาสุกทางจิตใจจึงมีความสำคัญต่อการวางแผนในการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพจิตให้เด็กกลุ่มนี้ต่อไป

การศึกษาเชิงพรรณนาคครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความผาสุกทางจิตใจของเด็กกลุ่มพิเศษ กลุ่มตัวอย่างเลือกโดยการสุ่มอย่างง่ายจากจำนวนประชากรเด็กกลุ่มพิเศษที่มีอายุ 9-13 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 26 อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 152 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2548 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไปและแบบสอบถามวัดสุขภาพจิตของ เวท และแรว์ (1983) นำมาแปลเป็นภาษาไทยโดย อิชยา เจื่อนมัน และภัทรภรณ์ พงษ์ปันคำ (2545) ทดสอบความเชื่อมั่นในการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่น.84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่าเด็กกลุ่มพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดลำพูน มีความผาสุกทางจิตใจต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 53.95 และมีเด็กกลุ่มพิเศษร้อยละ 46.05 ที่มีความผาสุกทางจิตใจสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}=149.48$, $SD=17.78$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่ามีความรู้สึกที่ดีโดยทั่วไปค่าเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.53 ($\bar{X}=38.24$, $SD=7.45$) และมีความรู้สึกผูกพันทางอารมณ์สูง คิดเป็นร้อยละ 51.32 ($\bar{X}=10.81$, $SD=2.42$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความวิตกกังวลน้อย คิดเป็นร้อยละ 52.63 ($\bar{X}=43.33$, $SD=6.16$) แต่มีอารมณ์ซึมเศร้า คิดเป็นร้อยละ 50.66 ($\bar{X}=20.05$, $SD=3.80$) และมีการสูญเสียการควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 55.92 ($\bar{X}=37.06$, $SD=5.64$)

ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าเด็กกลุ่มพิเศษส่วนหนึ่งมีความผาสุกทางด้านจิตใจน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเด็กในกลุ่มเดียวกัน โดยเฉพาะด้านอารมณ์ซึมเศร้าและด้านการสูญเสียการควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ ดังนั้นบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรตระหนักถึงปัญหานี้และวางแผนในการส่งเสริมสุขภาพจิตให้กับเด็กกลุ่มพิเศษกลุ่มนี้ต่อไป

Psychological well-being is an emotion and a state of feeling that leads to happiness and life satisfaction which affects the mental health of humans. Children in special groups who come from families in which either the father or mother have died or are in prison, or from poor families are at high risk for mental health problems. Thus, the study of psychological well-being among special childrens' groups is important in planning for their mental health promotion.

This descriptive study aims to describe psychological well-being among special children's groups. Simple random sampling was used to obtain the subjects, who consisted of 152 students, age 9-13 years old, at Rajprachanukhro 26 Pasang, Lamphun province. Data were collected from March to April 2005. Research instruments were: a questionnaire consisting of 2 parts, a Demographic Data Recording Form, and the Mental Health Inventory Questionnaire developed by Veit and Ware (1983) and translated into Thai by Itchaya Khueanman and Patraporn Tungpunkom (2545). Reliability obtained by Cronbach's alpha coefficient was .84. Data were analyzed by descriptive statistics.

Results of this study revealed a mean score of psychological well-being among children of special groups at a low level of 53.95% and a high level of 46.05% ($\bar{X}=149.48$, $SD=17.78$). Considering each aspect of psychological well-being, the results revealed the general well-being aspect at the minimal level of 60.53% ($\bar{X}=38.24$, $SD=7.45$) and the emotional aspect at a high level of 51.32 % ($\bar{X}=10.81$, $SD=2.42$). Subjects showed anxiety at the minimal level of 52.63 % ($\bar{X}=44.33$, $SD=6.16$), but reported depression at 50.66% ($\bar{X}=20.05$, $SD=3.80$) and loss of emotion and behavior control at 55.92 % ($\bar{X}=37.06$, $SD=5.64$).

The results of this study indicated that many of the special children showed a low level of psychological well-being compared to others within this group, especially in regard to the aspect of depression and loss of emotion and behavior control. Therefore, related health care providers need to be aware of these problems and plan for better mental health promotion among special group children.